

РЕШЕНИЕ

№ 2782

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1069** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 4049/31.01.2024 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 343378/29.11.2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от заместник-председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор срещу Решение № 5156/10.11.2023 г. по НАХД № 10163/2022 г. по описа на съда, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № НП-100/12.04.2022 г., издадено от Заместник-председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на „Лифтком сервиз“ ЕООД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 100 лв. на основание чл. 55, ал. 2 от ЗТИП, за нарушение на чл. 7а, т. 1 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори /НБЕТНА/.

В касационната жалба е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като неправилно съдът е приел, че не е налице неизпълнение на задължението по чл. 7а, ал. 1 от НБЕТНА от наказаното лице. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП. В хода на касационното производство заместник-председателя на Държавна агенция за метрологичен и

технически надзор е редовно призван, представлява се от юрист П., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Ответникът – „Коне“ ЕООД правоприменник на „Лифтком сервиз“ ЕООД – редовно призван, представлява се от адв. У., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна: на 19.08.2021 г. била извършена проверка на електрически асансьор, с рег. № 736АС6768, монтиран в жилищен блок на адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес]. А. се поддържал от „Лифтком сервиз“ ЕООД, съгласно сключен договор за абонаментно сервизно обслужване и ремонт на асансьори с етажната собственост на жилищен блок, находящ се в [населено място], [жк], [жилищен адрес].

Било установено, че асансьор, с рег. № 736АС6768, представлявал съоръжение с повишена опасност по смисъла на чл. 32 ЗТИП и попадал в обхвата на НБЕТНА. При извършената проверка било констатирано, че асансьорът се експлоатира с нефункциониращо аварийно алармено устройство, което да служи за осъществяване на двустранна разговорна връзка между кабината на асансьора и лицето, извършващо аварийно обслужване.

На 20.08.2021 г. била извършена проверка на жилищен блок на адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] от представител на „Тераком“ ООД, производител и доставчик на разговорни устройства за „Лифтком сервиз“ ЕООД и било констатирано, че обхватът на картата от „А1 България“ ЕАД, поставена в аварийно алармено устройство, е непълен и непостоянен.

На 24.08.2021 г. в жилищен блок на адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] била извършена проверка от техник на „А 1 България“ ЕАД, като било констатирано, че в сградата се наблюдава временно липса на покритие на мобилната мрежа, за което на 07.12.2021 г. било изготвено становище от представител на „А1 България“ ЕАД.

Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № АУАН-347/13.10.2021 г. Актът бил връчен срещу подпис на представител на дружеството на 07.12.2021 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № НП-99 от 12.04.2022 г. от заместник - председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, е което на основание чл. 55, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите, на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл. 7 а, т. 1 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори.

Районният съд е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН, както и че в хода на административнонаказателното производство не са

допуснати съществени процесуални нарушения. Според съда, не може да се приеме, че посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 7а, ал. 1 от НБЕТНА е извършено от наказаното дружество, тъй като наличието на неизправност е установено при извършване на проверката от контролните органи на ДАМТН.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

СРС е извършил проверка на съдържанието на АУАН и НП, съобразно изискванията на ЗАНН, и приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения. Касационният състав споделя извода на СРС за незаконосъобразност на издаденото НП. От събраните в хода на административнонаказателното и съдебното производство доказателства безспорно се установява, че санкционираното дружество не е извършило нарушение на чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА. За да възникне задължение по чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА за уведомяване писмено на ползвателите на асансьора и недопускане на експлоатацията на асансьорите, следва да бъде установено, че асансьорът не съответства на нормативните изисквания за устройство или безопасна експлоатация и/или да са констатирани неизправности по чл. 10, ал. В случая преди извършената проверка от контролните органи на ДАМТН не са установени несъответствия на процесния асансьор с нормативните изисквания, нито неизправности по същия. Както правилно е приел и СРС в решението си след като неизправността е констатирана момента на извършване на проверката, то задължението на дружеството по чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА възниква именно от този момент, поради което не е налице твърдяното от административнонаказващия орган неизпълнение, представляващо нарушение по чл. 7а, ал. 1 от НБЕТНА.

С оглед изложените съображения съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи адвокатско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143 от АПК. Основателно е направеното от процесуалния представител на касатора възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 720 лв. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ако административното наказание е под формата на глоба/ имуществена санкция, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба/имуществена санкция. В случая наложената имуществената санкция е в размер на 100 лв. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при интерес до 1000 лв. минималният размер на адвокатското възнаграждение е 400 лв.

Водим от тези мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5156/10.11.2023 г., Наказателно отделение, 14 състав, по НАХД № 10163/2022 г.

ОСЪЖДА Държавна агенция за метрологичен и технически надзор да заплати на „Лифтком сервиз“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], „Метро сити център“, ет. 2, офис М12В сумата от 400 лв./четиристотин/, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.